

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **F. K.**, bytem M. 301, U. O., zastoupený Mgr. Liborem Rojarem, advokátem se sídlem Veselská 710, Uherský Ostroh, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem tř. Tomáše Bati 3792, Zlín, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2.2.2015, č.j. KUZL-1576/2015 sp. zn. KUSP-1576/2015/DOP/Od,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 2.2.2015, č.j. KUZL-1576/2015, sp. zn. KUSP-1576/2015/DOP/Od, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Uherské Hradiště, odboru dopravy (dále jen „prvostupňový orgán“), ze dne 20.11.2014, sp. zn. MUUH-OD/82419/2014/JakOSpis/12849/2014, jímž byly zamítnuty námitky žalobce proti záznamu bodů v jeho evidenční kartě řidiče a tento záznam byl potvrzen.

I. Shrnutí žalobní argumentace

Žalobce namítá, že rozhodnutí žalovaného a prvostupňového orgánu byla vydána v rozporu se zákonem, a dovozuje též nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí, neboť se žalovaný dostatečně nevypořádal s odvolacími námitkami.

Žalobce uvádí, že neporušil povinnost být připoután v jedoucím vozidle bezpečnostním pásem a nemohl se tak dopustit přestupku ve smyslu § 125c odst. 1 písm. k) ve spojení s § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Záznam v registru řidičů o dosažení 3 bodů byl podle žalobce proveden v rozporu se zákonem a žalobce tak nemohl dosáhnout ani celkového počtu 12 bodů. Přestože žalobce v daném případě porušil povinnost mít u sebe lékařské potvrzení o nemožnosti připoutat se bezpečnostním pásem na sedadle motorového vozidla ze zdravotních důvodů, za porušení této povinnosti nebyl pokutován a toto jednání ani není sankcionováno udělením bodů.

Žalobce namítá, že žalovaný i prvostupňový orgán nedostáli povinnosti ve smyslu § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), neboť přijaté řešení neodpovídá specifickým okolnostem daného případu. Měl-li žalovaný či prvostupňový orgán pochybnosti o správnosti žalobcem předloženého lékařského potvrzení, mohlo být dokazování doplněno o výsledk lékaře, který potvrzení vystavil. S ohledem na tyto skutečnosti považuje žalobce napadené rozhodnutí za nespravedlivé a nezákonné a postup žalovaného za příliš formalistický.

Žalobce též s odkazem na § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), argumentuje tak, že podle § 135 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“), soud není vázán rozhodnutím v blokovém řízení, z čehož žalobce dovozuje zákonnou oporu pro přezkum napadeného správního rozhodnutí bez ohledu na výsledek blokového řízení.

S ohledem na uvedené navrhuje žalobce napadené rozhodnutí zrušit. Žalobce na svém procesním postoji setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

II. Shrnutí vyjádření žalovaného

Žalovaný ve svém vyjádření důvodnost žaloby odmítá s tím, že jeho rozhodnutí vychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Podkladem pro zápis bodů do karty řidiče byla oznámení o uložení pokut v blokových řízeních ve smyslu § 123b odst. 2 písm. a) a § 128 odst. 3 zákona o silničním provozu. Tyto podklady byly doplněny o pokutový blok ze dne 30.7.2014, který žalobce zpochybnil.

Žalovaný zdůrazňuje, že námitky proti dosažení celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů nejsou opravným prostředkem proti rozhodnutí vydanému v blokovém řízení. V řízení o námitkách je předmětem posouzení skutečnost, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bodů bylo pravomocné rozhodnutí o přestupku, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku či zda byly body za všechny přestupky správně sečteny.

Žalovaný setrval na svém procesním stanovisku po celou dobu řízení před soudem a z výše uvedených důvodů navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

III. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s.ř.s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Předmětem přezkumu je rozhodnutí žalovaného, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí prvostupňového orgánu ve věci námitek proti provedení záznamu 12 bodů v registru řidičů.

Žalobce předně nesouhlasí se záznamem 3 bodů za přestupek spáchaný dne 30.7.2014, spočívající v porušení povinnosti řidiče motorového vozidla být za jízdy připoután bezpečnostním pásem (§ 6 odst. 1 písm. a/ ve spojení s § 125c odst. 1 písm. k/ zákona o silničním provozu) s odkazem na lékařské potvrzení o nemožnosti připoutat se bezpečnostním pásem na sedadle motorového vozidla ze zdravotních důvodů (§ 6 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu ve spojení s § 9 vyhlášky ministerstva zdravotnictví č. 277/2004 Sb., o stanovení zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel, zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel s podmínkou a náležitosti lékařského potvrzení osvědčujícího zdravotní důvody, pro něž se za jízdy nelze na sedadle motorového vozidla připoutat bezpečnostním pásem).

Řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek zařazený v systému bodového hodnocení (dle přílohy k zákonu

o silničním provozu), příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností v registru řidičů zaznamená stanovený počet bodů (§ 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu) ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení. Po dosažení celkového počtu 12 bodů řidič pozbývá řidičské oprávnění a následně je povinen odevzdat řidičský průkaz (§ 123c odst. 3 a 5 zákona o silničním provozu).

Předně je třeba rozlišovat řízení o jednotlivých přestupcích a řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů ve smyslu § 123f zákona o silničním provozu. V řízení o přestupku se projednává, zda se stal skutek definovaný zákonem jako přestupek, zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. Pokud jde o tzv. blokové řízení, podle § 84 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“), jsou vyžadovány tři podmínky pro uložení pokuty v tomto typu řízení. Přestupek musí být spolehlivě zjištěn, nestačí jeho vyřízení domluvou a obviněný je ochoten pokutu zaplatit. Pakliže obviněný z přestupku nesouhlasí s uložením pokuty v blokovém řízení, přestupek je projednán ve správním řízení podle § 67 a násl. zákona o přestupcích.

Předmětem řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je pak pouze to, zda pro záznam existuje způsobilý podklad. „V řízení podle § 123f zákona správní orgán toliko zkoumá, zda existuje způsobilý podklad pro záznam. To znamená, zda zde je pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu dle §123b odst. 1, 2 zákona o silničním provozu ... Správní orgán v tomto řízení nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž podkladě byl záznam proveden. Jsou totiž nadány presumpcí správnosti ...“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20.5.2015, č.j. 7 As 41/2015-23).

„Nemožnost posuzovat v řízení o provedení záznamu do registru řidičů okolnosti týkající se spáchání přestupku je zřejmá také z ust. § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu, který stanoví, že záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek. Záznam v registru řidičů lze tedy provést pouze na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku. Po vyjádření souhlasu s uložením pokuty v blokovém řízení se na toto rozhodnutí nahlíží jako na pravomocné, přičemž právní moc rozhodnutí znamená jeho nezměnitelnost, resp. nemožnost zasahovat do jeho obsahu na základě opravného prostředku. Příslušný obecní úřad má tedy k dispozici jako podklad pro rozhodnutí o provedení záznamu do registru řidičů pravomocné rozhodnutí o přestupku, do něhož již nelze žádným způsobem zasáhnout.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5.3.2015, č.j. 7 As 207/2014-24).

Dosažení příslušného počtu bodů je vyvozováno z úředních záznamů policejního orgánu identifikujících spáchaný přestupek a jeho pachatele. Pakliže se vyskytnou pochybnosti o zaznamenaných údajích, je správní orgán povinen vyžádat si další

důkazy prokazující, že se dotyčná osoba daného přestupku dopustila, že byl projednán v blokovém řízení a že pro záznam v registru řidičů existuje zákonný podklad (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3.11.2016, č.j. 9 As 152/2016-18).

K tomu došlo i v nyní posuzovaném případě, když si k námitce ohledně objektivní nemožnosti spáchat přestupek s odkazem na lékařské potvrzení prvostupňový orgán vyžádal pokutový blok ze dne 30.7.2014 a zjistil, že žalobce s projednáním přestupku v blokovém řízení souhlasil. Z předmětného pokutového bloku jednoznačně vyplývá, že pokuta je ukládána za jízdu bez bezpečnostního pásu, když skutek žalobce je jednoznačně popsán a je specifikována zákonná povinnost, jež byla jednáním žalobce porušena. Žalobce je identifikován jménem a příjmením, datem narození a bydlištěm a na bloku je uvedena registrační značka vozidla. Pokutový blok byl též žalobcem podepsán, přičemž pravost svého podpisu žalobce v žádné fázi řízení o námitkách nerozporoval. Nevznikly proto žádné pochybnosti o tom, že by pokutový blok neobsahoval všechny náležitosti ve smyslu zákona o přestupcích a nebyl by tudíž způsobitým podkladem pro provedení záznamu bodů.

Pokud žalobce souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a s údaji uvedenými na bloku, vzdal se možnosti projednání přestupku ve správním řízení. Přitom právě v řízení o přestupku mohl žalobce namítat, že byl nedostatečně zjištěn skutkový stav. Jestliže nyní poukazuje na to, že disponoval lékařským potvrzením o nemožnosti připoutat se bezpečnostním pásem na sedadle motorového vozidla, mohl požadovat projednání přestupku ve správním řízení a takové lékařské potvrzení ve správním řízení předložit.

Provedení důkazu „dodatečně“ předloženým lékařským potvrzením či výsledkem lékařky vystavující lékařské potvrzení je s ohledem na odlišný předmět řízení o námitkách bezpředmětné. Není tak důvodná námitka, že by neprovedením těchto důkazů byla porušena zásada stanovená v § 2 odst. 4 správního řádu, dle které správní orgán dbá, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem daného případu, ani že byl v řízení o námitkách nedostatečně zjištěn skutkový stav.

Pokud jde o odvolací námitky žalobce, tak s těmi se žalovaný v napadeném rozhodnutí dostatečně vypořádal. Jestliže žalobce namítal, že se přestupku dne 30.7.2014 nedopustil, postupoval prvostupňový orgán správně, když si vyžádal příslušný pokutový blok a následně předložení lékařského potvrzení pro řízení o námitkách považoval za bezvýznamné. Z pokutového bloku jasně vyplynulo, že žalobce si musel být vědom, za jaký skutek mu je pokuta ukládána, v daném případě tedy za jízdu bez bezpečnostního pásu a nikoli za to, že neměl příslušné lékařské potvrzení v danou chvíli u sebe.

V nyní posuzované věci soud nepřezkoumával rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení, jež bylo podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče. Pokud žalobce odkazoval na § 135 odst. 1 o.s.ř., podle kterého soud není vázán rozhodnutím v blokovém řízení, a takto dovozoval možnost přezkumu rozhodnutí

o námitkách správním soudem při současném nezohlednění výsledku blokového řízení, tak k tomu soud uvádí, že soudní přezkum v nyní posuzované věci není založen na zjišťování skutkového stavu ve věci samé (spáchání přestupku) a jeho právní kvalifikaci nezávisle na rozhodnutí vydaném v blokovém řízení. S ohledem na zásadu subsidiarity správního soudnictví soud též zdůrazňuje, že žalobce nevyužil možnosti podání opravného prostředku před správními orgány z toho důvodu, že se spokojil s ukončením věci v blokovém řízení. Není úlohou soudu provádět přezkumnou činnost, kterou by jinak uskutečňoval správní orgán, pokud by osoba obviněná z přestupku takové řízení svým nesouhlasem s uložením pokuty v blokovém řízení vyvolala (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.12.2004, č.j. 6 As 49/2003-46, č. 505/2005 Sb. NSS).

Soud tak má za to, že žalovaný aplikoval správný právní předpis, v jeho mezích správnou právní normu, přitom pochybení, jež by mohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, se nedopustil ani při její aplikaci na zjištěný skutkový stav. Zdejší soud tak neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

O nákladech účastníků řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému, kterým byl žalovaný. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 15. února 2017

Za správnost vyhotovení:
Romana Lipovská

David Raus, v.r.
předseda senátu